CONTRA 2/2007

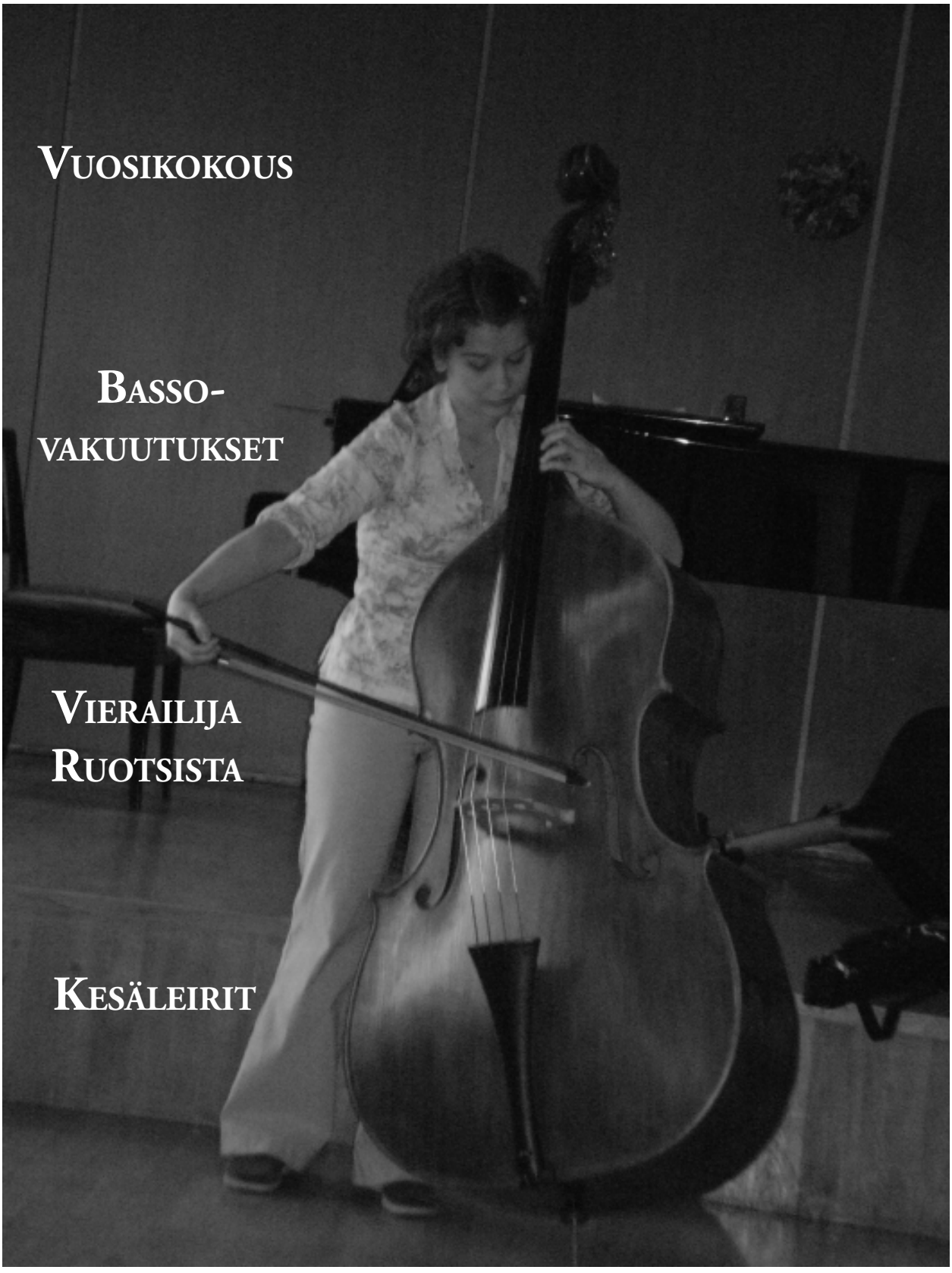

VUOSIKOKOUS

BASSO-VAKUUTUKSET

VIERAILIJA RUOTSISTA

KESÄLEIRIT

Kontra-C

Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti

25. vuosikerta.
Ensimmäinen lehti julkaistiin vuonna 1982

Painos 190 kpl

Päätoimittaja: Henrica Fagerlund
Toimituskunta: Yhdistyksen hallitus
Mainossihteeri: Tomi Laitamäki
Taitto: Oskari Hannula
Kopiointi ja jakelu: Reijo Jukarainen
Kerasivu Oy
tulostus@kerasivu.fi
puh. (09) 294 8383

ISSN 1459-7527

Perustettu vuonna 1976

Puheenjohtaja
Juha Kleemola
040 738 4698 juha.kleemola@siba.fi

Varapuheenjohtaja
Eila Saikkonen
050 351 3165 eila.saikkonen@siba.fi

Sihteeri
Juana Järvo
050 0955688 juana.jarvo@siba.fi

Hallituksen jäsenet
Tuomo Matero
040 0486729 tuomo.matero@edu.stadia.fi
Julius Pyrhönen
050 5490546 julius.pyrhonen@siba.fi
Juho Vikman, nettisivut
041 454 2112 juho.vikman@siba.fi
Tomi Laitamäki
tomi.laitamaki@siba.fi

Varajäsenet
Oskari Hannula, lehden taitto
044 330 1461 oskari.hannula@siba.fi
Juha Kleemola
040 738 4698 juha.kleemola@siba.fi

Taloudenhoitaja, jäsenasiat
Tuomo Matero
0400 486 729 tuomo.matero@edu.stadia.fi

Sisällysluettelo

Infosivu 2
Pääkirjoitus 3
Vuosikokous 4
Kontrabasklubbens årsmöte 7
Kahden ja puolen tunnin maratoonimatinea 10
Kontrabassotaiteilija esiintyi Töölön kirkossa 14
Tapahtui 25 vuotta sitten 16
Ilmoituksia ja oikaisuja 19
Jee, kesä ja leirit 20
“Puoli kuuta peipposesta, bassosta vain...” 22
Bassovakuutukset 23
Pikkubassosivut 24
Minibasistsidorna 25
Pikkubassokilpailu 26

Kontra-C on Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti, johon jokainen jäsen voi antaa myös omia artikkeleitaan julkaistavaksi. Jutut lähetetään toimitukseen mieluiten sähköpostitse. Suositeltavin tiedostomuoto on Microsoft Word. Konekirjoitusliuskoja ja selviä käsinkirjoitettuja tekstejä otetaan vastaan postitse.

Aineisto toimitetaan päätoimittajalle:

Henrica Fagerlund
Kauppaneuvoksentie 12 A 8
00200 Hki

puh. (050) 441 6379

kontra.c@gmail.com

Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään toimittamaan 30.9.2007 kello 16.00 mennessä.

SUOMEN
KONTRABASSOKLUBI

Elämän kiertokulkua

Kevät on uusiutumisen aikaa. Kun tämä lehti ilmestyy, on kukkaloisto varmaankin jo alkanut ja kenties puihinkin on tullut lehdet. Luonnon rytmi tuntuu menevän ihan päinvastoin kuin ihmisten. Luonto aloittaa toimintakautensa keväällä, loistaa koko kesän, vetäytyy syksyllä ja lepää talvella. Me puolestamme aloitamme toimintakautemme innokkaina syksyllä, pakerramme ja uurastamme koko pimeän talven omissa koloissamme, kaadumme työtaakkojen alle keväällä ja kesällä saamme vihdoin levätä.

Itselläni on tänä keväänä ollut todella kiireistä aikaa. Akatemian opintojen ohella olen opettanut 18 oppilasta 130km säteellä sekä käynyt keikoilla pitkin maakunnan orkestereita. Oikeastaan nautin sellaisesta, että on paljon mielekästä tekemistä. Mutta kyllä ne pimeätkin puolet nousevat esiin. Pitkään ei jaksa ilman lepohetkeä. Autossa istuminen tuntikaupalla päivittäin ei sekään pidemmän päälle ole kovin riemukasta, varsinkin jos rupeaa ajattelemaan kuinka paljon olisi ehtinyt soittaa sinäkin aikana. Kevään mittaan muutama oppilas ilmiotti muuttavansa kesällä toiselle paikkakunnalle ja se rohkaisi tarkistamaan omaa tilannetta. Lopulta sain tehytä raskaalta tuntuvan päätöksen siirtää pari muutakin oppilasta eteenpäin toiselle opettajalle. Tunsin ihan aitoa surua tästä, mutta samalla tuntui hienolta, että olen saanut opastaa oppilasta bassonsoiton tietä niin pitkälle, että hän pystyy hyvällä mielellä jatkamaan seuraavan opettajan kanssa. Nyt itselleni jää ehkä enemmän aikaa omaan soittamiseen ja elämästä nauttimiseen.

Kesä on mahdollisuus lepäämiseen. Itse olen pyrkinyt menemään joka kesä jollekin leirille, mutta ongelmaksi muodostuu joka kerta ajankohdat ja etenkin hinnat. Musiikkiopisto-opiskelijana kannattaa kysellä musiikkiopistolta stipendiä. Monissa opistoissa toimii kannatusyhdistys, joka kerää varoja juuri tällaisia juttuja varten ja juuri nyt on se sesonki kun yhdistyksen tädit miettivät kenelle jaettaisiin ja mitä summaa. Ammattiopiskelijan taas täytyy olla kaukaa viisas jos aikoo apurahaa hakea, sillä hakuajat menevät niin aikaisin, ettei mitään leirimainoksia ole vielä aloitettukaan tekemään. Itse olen joskus tarjonnut basistin asiantuntemustani leirien orkestereihin, koska niihin yleensä tarvitaan bassoja lisää. Tällöin olemalla avujstajana voi leirimaksusta saada paljonkin hintaa pois.

Eipä ole sekään täysin poissuljettu vaihtoehto, että pitäisi koko kesän lomaa bassonsoitosta. Uskon kyllä, että se voisi tehdä ihan hyvää. Olen monena keväänä ollut niin poikki, että olen päättänyt jättää bassonsoiton koko kesältä ja ehkä ihan kokonaankin. Kummasti sitten aina kesän mittaan on tullut erilaisia soittonakkeja, jotka ovatkin olleet tosi mukavia ja innostaneet jatkamaan.

Kevään loppurutistus on pian ohi ja kesäloma alkaa. Tarkista lehtemme leiriliite ja kerro terveisiä kaikille kivoille basisteille, joita leirillä tapaat!

Oikein riemullista kesää
Henrica

Vuosikokous

Suomen kontrabassoklubi ry:n sääntömääräinen vuosikokous la 31.3. klo 17 alkaen Claviksen salissa os. Vanha Viertotie 21, Helsinki

Matinea

Kuten perinteikkääseen vuosikokouksen ohjelmaan on lähes aina kuulunut bassonsoittoa, niin tapahtui myös tälläkin kerralla. Ohjelman avasi yllätysesiintyjä yllätysnumerollaan, joka haluttiin pitää salassa aina viime hetkiin asti. Niinpä vain harvat ja valitut saivat nähdä tämän tunnetun bassogurun lymyilevan Claviksen ala- ja yläkerran piilopaikoissa aina "h-hetkeen" asti. Lopulta salaperäinen yllätysesiintyjä paljastautui maailmallakin tunnetuksi ja tunnustetuksi henkilöksi. Tällä kertaa hän halusi saapua paikalle esittelemään soitannon ja kerrontansa välityksellä uusinta, vähemmän Suomessa tunnettua kontrabassotuotantoaan.

Esitys sisälsi kaksi hyvin erityylistä kappaletta: Auroran serenadin sekä Pienen bassofantasian. Auroran serenadi on viime kesänä säveltäjän lapsenlapselle syntynyt nimikkokappale, joka oli saanut innoituksensa säveltäjän huomattua Auroran kiintymyksen erityisesti kontrabasson korkeisiin huiluääniin ja näin ollen teokseen kuuluvana rekvisiittana toimi myös tyttärentyttären valokuva. Säveltäjän itsensä kertoman mukaan Auroran serenadi on saanut vaikutteita myös Mozartin syntymän 250-vuotisjuhlasta ja etenkin niistä "guugeleista", joiden kiiltäviä kuortenpalasia kuulija pystyy hahmottamaan huiluäänien seassa runsaasti käytetyistä pizzicatoista. Oivallinen ja lähemmän tutustumisen arvoinen teos tämäkin kaikille niille, jotka miettivät repertuaarinsa laajentamista!

Toisena teoksena saimme tutustua jo vanhempaan, mutta meillä vähemmän tunnettuun Pieneen bassofantasiaan. Tämä teos on syntynyt jo n. 16-17 vuotta sitten, mutta saanut aivan erityisen käyttötarkoituksen vasta viime kesän kontrabassofestivaaleilla Tsekin Brno:ssa: Oslosta festivaaleille osallistunut tyttöduo oli nimittäin keksinyt kokeilla soittaa sekä Kadenzaa että Pientä bassofantasiaa samanaikaisesti päällekäin duona ja säveltäjän mukaan se oli toiminut erinomaisesti. Tässäpä taas rohkeille kokeilijoille yksi idea toteutettavaksi.

Yllätysesiintyjä Teppo Hauta-aho toi kokoukseen omaa tuotantoaan.

Pienen puolituntisen teosesittelyn jälkeen vuosikokouksen matinea jatkui ohjelmajärjestyksessä:

Zoltan Kodály:
Epigrammeja kontrabassolle ja pianolle Tomi Laitamäki, kb
Elina Saksala, piano

Giovanni Bottesini:
"La Sonnambula" -Fantasia
Tomi Laitamäki, kb
Elina Saksala, piano

Pedro Valls:
Suite Andaluza
1.Serenata. Andante mosso
2.Polo Gitano. Allegro non troppo
3.Saeta. Molto moderato
4.Zapateado. Allegro
Juha Kleemola, kb
Elina Saksala, piano

Reinhold Gliere:
Intermezzo & Tarantella
Julius Pyrhönen, kb
Elina Saksala, piano

Teppo Hauta-aho:
Kadenza
Eila Saikkonen, kb

Konsertin jälkeen vuosikokous alkoi välittömästi ja tuttuun tapaan asioissa edettiin esityslistan mukaisessa järjestyksessä.

Tilinpäätös

Suomen kontrabassoklubi ry:n tilinpäätöksen ja kirjanpidon tarkastus tilivuodelta 2006 valmistui jo 28.2.2007. Tarkastajina toimivat Jouni Nieminen Suomen muusikoiden liitosta sekä Suomen kansallisoopperanorkesterin jäsen Tapio Lydecken. Tilinpäätös on laadittu voimassa olevien säännösten mukaisesti ja se osoitti alijäämää 143,25 euroa.

Vuosikertomus 2006

Kulunut vuosi oli Suomen kontrabassoklubin ry:n 31. toimintavuosi, jonka aikana julkaistiin mm. neljä numeroa KontraC -lehteä, juhlittiin klubin 30-vuotista toimintaa järjestämällä edellisen vuosikokouksen yhteydessä täytekakku-/kahvitilaisuus, järjestettiin syyskonsertti Lohjalla 5.11. sekä jatkettiin "Vuoden basisti"-konsertin sekä "Pikkubasisti"-kilpailun järjestelyjä mm. hakemalla rahoitusta tapahtumien toteuttamiseksi. Nettisivuja ylläpidettiin ja ne toimivat yhä osoitteessa www.kontrabassoklubi.fi. Sieltä löytyy tietoa ajankohtaisista tapahtumista, nuotistoluettelo, yhteystiedot sekä keskustelufoorumi. Bassoklubin nuottikirjaston materiaalin lainaustoiminta jatkui ja nuottivalikoimaa kartutetaan edelleen. Nuotiston hoitajana toimi Julius Pyrhönen. Jäseniä Suomen kontrabassoklubiin kuuluu n. 150 henkilöä.

Toimintasuunnitelmia vuodelle 2007

1. Julkaistaan edelleen neljä numeroa KontraC-lehteä.
2. Pidetään edelleen yllä yhdistysen internet-sivuja.
3. Järjestetään "Vuoden basisti"- konsertti Sibelius-Akatemian kamarimusiikkisalissa syksyn 2007 kuluessa.
4. Kartutetaan nuottikirjaston kokoelmaa ja kehitetään lainaustoimintaa edelleen.
5. Järjestetään "Pikkubasisti"- kilpailu lokakuussa 2007.
6. Järjestetään perinteikäs syyskonsertti pääkaupunkiseuden ulkopuolella marraskuussa.
7. Jatketaan apurahojen anomista yhdistyksen toimintaa edistäviin tarkoituksiin.
8. Osallistutaan aktiivisesti useisiin kontrabassoa koskeviin (myös ulkomaisiin) tapahtumiin ja pyritään edesauttamaan kotimaisten tapahtumien toteutuminen sekä onnistuminen.
9. Järjestetään opinto-/virkistäytymismatka.
10. Valitaan uusi vuoden basisti.
11. Elvytetään hallituskvartetti.
12. Kutsutaan ruotsalainen bassovierailija Björn Malmquist konsertoimaan Helsinkiin 18.4. klo 19:30 Töölön kirkon seurakuntasaliin, os.Topeliuksen katu 4.
13. Kehitetään klubin toimintaa edelleen.

Jäsenmaksut

Vuosikokous vahvisti jäsenmaksujen pysyvän ennallaan ja ne ovat vuodelle 2007:

Tavallinen jäsen 20 euroa
Alle 18-vuotias 10 euroa
Kannatusjäsen 30 euroa

Hallituksen kokoonpano

Suomen kontrabassoklubin hallitus on toiminut kuluneina vuosina hyvässä yhteistyöhengessä. Pieniä muutoksia on tapahtunut vuosittain, mikä on klubin toiminnan jatkumisen takaamiseksi välttämätöntä. Nyt toiminnassa aktiivisesti mukana oleva sukupolvi on perinyt tehtävänsä edeltäjiltään ja toivottavasti se pystyy myös tulevaisuudessa löytämään innokkaat seuraajansa. Yhdistyksemme tarvitsee näitä vapaaehtoisia, uusia, innokkaita bassosukupolven edustajia jatkuvasti pysyäkseen vireänä ja toimivana yhdistyksenä tulevaisuudessakin! Tällä hetkellä voidaan jonkinlaista sukupolven murrosta olevan hiljalleen tapahtumassa ja on taas aika siirtää tehtäviä eteenpäin. Näin ollen yhdistyksen vuosikokous on valinnut keskuudestaan uuden puheenjohtajan, Juha Kleemolan, joka on jo vuosien ajan toiminut aktiivisesti klubin hallituksessa. Tarkemmin Juha esittäytyy syksyn ensimmäisessä KontraC:n numerossa hänen palattuaan vaihto-opiskeluvuoden vietosta Berliinistä. Vastavalitun puheenjohtajan poissaollessa hänen tehtäviensä hoitoa jatkaa nyt varapuheenjohtajaksi jättäytynyt Eila Saikkonen, joten vielä toistaiseksi bassoklubin toiminnassa kaikki jatkuu käytännössä totuttujen tapojen mukaan ennen uuden johtajakauden alkamista. Muita hallituksen jäseniä ovat sihteeri Juana Järvo, internet- toiminnasta vastaava Juho Vikman, mainosvastaava Tomi Laitamäki, taloudenhoitaja Tuomo Matero sekä varajäsenet Eero Ingatius ja Julius Pyrhönen.

Tilintarkastajat ja varatilintarkastajat

Suomen kontrabassoklubi ry:n tilintarkastajina jatkavat Jouni Nieminen ja Tapio Lydecken. Klubin historian ehkä pitkäaikaisimmat varatilintarkastajat Heli Haapakoski ja Juho Martikainen eivät enää ilmaisseet halukkuuttaan tehtävänhoitoon. Bassoklubi kiittää näitä kauan tehtävää hoitaneita henkilöitä pitkäaikaisesta sitoutumisesta! Nyt heidän tilallaan jatkavat Henrica Fagerlund ja Miika Asunta. Toivotaan molemmille yhtä pitkäjänteistä taivalta varatilintarkastajina.

Muut päätökset

Kokouskutsussa ei oltu mainittu muita käsiteltäviä asioita, mutta vuosikokouksen yhteydessä päätettiin klubin osallistuvan kokouksen tarjoilu- ja pianistin palkkiokustannuksiin.

Kokous päätettiin klo 19:00.

-Eila Saikkonen

Tuore puheenjohtaja Juha Kleemola näyttää mistä basso soi.

Kontrabasklubbens årsmöte

Matinén

Enligt gammal tradition börjar alla bra årsmöten med kontrabasmusik, så också denna gång. Programmet inleddes med en överraskning som lyckades vara det ända in idet sista. Bara få fick se den kända basgurun smyga omkring i sina gömställen på Clavis. Till slut visade sig överraskaren vara en mycket välkänd och tillstående basist. Denna gång ville han framföra sina i Finland mindre kända kompositioner. Framträdandet innehöll två låtar: Auroras serenad samr Pieni bassofantasia (Lilla basfantasin). Auroras serenad är dedikerad till kompositörens barnbarn, då han lagt märke till att Aurora är mycket entusiastisk över kontrabasens flöjttoner. Till verket tillhörde även ett fotografi på dotterdottern. Enligt kompositören själv har serenaden fått inflytande även Mozarts födelses 250e jubileumsår. Värt att bekanta sig för alla som funderar på att bredda ut sin repertoir.

Stycket Pieni bassofantasia komponerades redan ca 16-17 år sedan, men dess verkliga betydelse fick den förra sommaren på kontrabasfestivalen i Brno då en flickduo från Oslo hittade på att spela både Kadenza och Pieni bassofantasia samtidigt som duo och enligt kompositören hade det fungerat utmärkt. Här igen ett förslag till alla modiga spelare.

Sihteeri Juana Järvo

Matinén fortsatte enligt följande:

Zoltan Kodály:
Epigrammeja kontrabassolle ja pianolle — Tomi Laitamäki, kb
Elina Saksala, piano

Giovanni Bottesini:
"La Sonnambula" -Fantasia — Tomi Laitamäki, kb
Elina Saksala, piano

Pedro Valls:
Suite Andaluza
1.Serenata. Andante mosso
2.Polo Gitano. Allegro non troppo
3.Saeta. Molto moderato
4.Zapateado. Allegro
Juha Kleemola, kb
Elina Saksala, piano

Reinhold Gliere:
Intermezzo & Tarantella — Julius Pyrhönen, kb
Elina Saksala, piano

Teppo Hauta-aho:
Kadenza
Eila Saikkonen, kb

Efter konserten började årsmötet direkt enligt protokollet.

Bokslut

Kontrabasklubbens bokslut för 2006 blev färdigt redan 28.2.2007. Som supervisorer var Jouni Nieminen från Finlands musikers förbund samt Suomen muusikoiden liitosta samt Tapio Lydecken från nationaloperan. Bokslutet är gjort enligt gällande lag och visade underskott 143,25 euro.

Årsberättelse 2006

Det gågna året var Suomen kontrabassoklubi ry:s 31a verksamhetsår. Under detta år hände bl.a följande saker: Fyra nummer av tidningen Kontra-C publicerades, klubbens 30-årsjubileum firades i samband med förra årsmötet med kaffe och kaka, höstkonsert hölls i Lojo 5.11 och arrangemangen för ”Årets basist”-konserten och ”Minibasist”-tävlingen fortsatte. Websidorna upprätthölls och de finns fortfarande på adressen www.kontrabassoklubi.fi. På dessa sidor finns information om aktuella händelser, lista över notbiblioteket, kontaktuppgifter samt ett diskussionsforum. Notbiblioteket sköttes av Julius Pyrhönen. Kontrabasklubben har ca. 150 medlemmar.

Verksamhetsplan för år 2007

1. Fyra nummer av KontraC publiceras.
2. Websidorna upprätthålls.
3. ”Årets basist” - konserten ordnas i Sibelius-Akademins kamarimusiksal under hösten 2007.
4. Notbiblioteket utvidgas och låneverksamheten förbättras.
5. “Minibasist”-tävlingen ordnas i november 2007.
6. Den traditionella höstkonserten ordnas utanför huvudstadsregionen i oktober.
7. Stipendier ansöks i syfte att befrämja klubbens verksamhet.
8. Klubben deltar aktivt i olika kontrabastillställningar (även utomlands) och strävar efter att befrämja arrangeringen av olka finländska kontrabastillställningar.
9. Studie-/rekreationsresa ordnas.
10. Ny årets basist väljs.
11. Styrelsekvartetten återupplivas.
12. Den svenska kontrabasgästen Björn Malmquist inbjuds att hålla konsert i Helsingfors 18.4 kl 19:30 i Tölön kyrkas församlingshem, adr.Topeliusgatan 4.
13. Klubbverksamheten utvecklas vidare.

Hallituksen varajäsen Eero Ignatius ja jäsen Tomi Laitamäki

Medlemsavgifter

Årsmötet beslöt att hålla nuvarande medlemsavgifter för år 2007, vilka är:

Vanlig medlem 20 euro
Under 18 år 10 euro
Understödsmedlem 30 euro

Styrelsens sammansättning

Kontrabasklubbens styrelse har i många år fungerat i god samarbetsanda. Små ändringar har skett varje år, vilket är viktigt för att klubbens verksamhet ska gå vidare. De som nu är aktiva har ärvt sina poster av föregående generation och hoppeligen kommer de nuvarande att i framtiden hitta sina efterföljare. Vår förening behöver dessa frivilliga, nya och entusiastiska kontrabasister för att hålla sig fungerande även i fortsättningen. För tillfället kan man börja se en svag skymt av inkommande generationsväxling och det börjar bli dags att ge posterna vidare. Därmed har föreningen valt en ny ordförande åt sig, Juha Kleemola, som redan många år varit aktivt med i styrelsen. Juha presenteras i höstens första KontraC då han kommit tillbaka från sitt utbytesår i Berlin. Då den nyutnämnda ordföranden är borta, sköts hans uppgifter av nuförtden viceordförande Eila Saikkonen, så tillsvidare fortsätter allt som förut. Övriga styrelsemedlemmar är sekreterare Juana Järvo, internet- ansvarig Juho Vikman, annonsansvarig Tomi Laitamäki, kassör Tuomo Matero samt vicemedlemmarna Eero Ingatius och Julius Pyrhönen.

Revisorer och revisorssuppleanter

Som kontrabasklubbens revisorer fortsätter Jouni Nieminen och Tapio Lydecken. De kanske mest långvariga revisorssuppleanterna i kontrabasklubbens historia, Heli Haapakoski och Juho Martikainen har valt att avstå från sina uppgifter. Klubben tackar dem för alla dessa år! Nu fortsätter Henrica Fagerlund och Miika Asunta i deras ställe. Hoppas de fortsätter i samma långvariga spår!

Andra ärenden

I möteskallelsen nämndes inga andra ärenden, men i samband med årsmötet beslöts att klubben deltar i mötets kaffe- och ackompagnatörsutgifter.

Kuvassa vielä puheehjohtaja, nykyään varapuheenjohtaja Eila Saikkonen soitti Hauta-Ahon Kadenzan.

Mötet avslutades kl 19:00.

-Eila Saikkonen

Kahden ja puolen tunnin maratoonimatinea

Panu Pärssisen oppilaiden matinea ma 26.3.2007 Sibelius-Akatemian R-talon kamarimusiikkisalissa klo 19:30- n.22(!) houkutteli hajanaisen määrän kontrabassomusiikin ystäviä (lue: bassonsoiton opiskelukolleegoja). Kun jokainen oppilas soittaa pari sonaattia tai muutaman konserton, niin lopun häämöttäessä ilta on jo pitkällä. Konsertin aikana yleisökin ehti vaihtua, vaikkakin muutamat urheat kuuntelivat koko matinean alusta loppuun saakka. Suurimman urotyön tekin kuitenkin pianisti Elina Saksala, joka ei juuri päässyt flyygelin tuolilta nousemaan kuin kumartamisien ajaksi.

Ohjelmassa oli niin perinteiset Ditterit ja Bottesinit kuin uudempia tuttavuuksia, kuten Ari Mansalan esittämä monikasvoinen Proton sonaatti. Tätä sisälsi bassomaratooni:

Eric Francett (ja Elina Saksala, joka ei näy kuvassa) soittavat Bottesinia

Dittersdorf: konsertto kontrabassolle ja pianolle, D-duuri (Gruderin kadenssit)

Allegro moderato – Adagio

Henrica Fagerlund, kontrabasso
Elina Saksala, piano

Beethoven: sonaatti sellolle ja pianolle, g-molli

Adagio sostenuto ed espressivo – Allegro molto piú tosto presto – Rondo Allegro

Tomi Laitamäki, kontrabasso
Elina Saksala, piano

Tabakov: Motiiveja
Gliere: Intermezzo & Tarantella

Julius Pyrhönen, kontrabasso
Elina Saksala, piano

Proto: Sonata 1963 kontrabassolle ja pianolle

Slow and Peaceful *attacca* – Moderato 4-swing –
Molto Adagio *attacca* – Allegro energico

Ari Mansala, kontrabasso
Elina Saksala, piano

Koussevitsky: konsertto kontrabassolle ja pianolle, e-molli

Allegro – Andante

Henrica Fagerlund, kontrabasso
Elina Saksala, piano

Bottesini: konsertto kontrabassolle ja pianolle, h-molli

Andante – Allegro

Eric Francett, kontrabasso
Elina Saksala, piano

Barriére: Duo Sonate a deux sellolle ja kontrabassolle

Andante – Adagio – Presto

Jaakko Pulakka, sello
Tomi Laitamäki, kontrabasso

Bottesini: Grand Duo Concertante

Allegro Maestoso – Lento – Adagio – Lento –
Cantabile – Allegro Maestoso – Allegro

Ilkka Lehtonen, viulu
Eila Saikkonen, kontrabasso
Naoko Shibayama-Aarnio, piano

Näistä teoksista lukijoille tarjoamme fokuksessa Ludwig van Beethovenin g-molli sellosonaatin op.5 n:o 2, olkaa hyvät:

Ludwig van Beethoven (1770-1827) oli saksalainen säveltäjä klassismin ja romantiikan siirtymäkaudella. Hän oli aikansa merkittävin säveltäjä ja myös yksi koko musiikinhistorian vaikutusvaltaisimmista säveltäjämestareista. Asteittaisesta kuuroutumisestaan huolimatta hän kykeni työskentelemään elämänsä loppuun asti. G-molli sellosonaatin Beethoven sävelsi esiintymismatkallaan Berliinissä vuonna 1796 yhdessä F- duuri sellosonaatin op. 5 n:o 1 kanssa.Nämä kaksi sonaattia olivat ensimmäiset varsinaiset hänen säveltämänsä sellosonaatit, joita Beethovenilla on yhteensä viisi. Sellosonaatit antavat monipuolisen läpileikkauksen Beethovenin

uran eri tyylikausista. Opuksen 5 sonaatit, jotka Beethoven omisti Preussin kuningas Fredrik Vilhelm II:lle, kuuluvat ns. varhaiskauteen.

Ilkka Lehtonen, Naoko Shibayama-Aarnio ja Eila Saikkonen soittavat Bottesinin Grand duoa

Verrattaessa opuksen 5 sonaatteja voidaan g-molli sonaatin todeta olevan tunnelmaltaan tummasävyisempi ja myrskyisempi kuin F-duuri. G-molli sonaatin ensimmäisessä osassa (Adagio sostenuto e espressivo) syvähenkinen ja vakava, paikoin lähes tuskalliseksi yltyvä jakso vastaa itsenäistä hidasta osaa, vaikka sen musiikissa on myös johdannolle ominaista jännitteisyyttä ja odotuksen tuntua. Nopea pääjakso (Allegro molto píu tosto presto) alkaa surumielisen elegantisti keinahdellen, mutta syöksyy tuota pikaa keskelle kuohuvaa draamaa. Vastapainoksi ensiosan dramaattiselle mollille rondomuotoinen finaali (Allegro) on G-duurissa. Osa on vapautunutta ja lämminhenkistä musiikkia mutta vastustamattomassa energiassaan ja taiturillisuudessaan kaukana harmittomasta.

G-molli sonaatin kontrabassolle on sovittanut ja työstänyt Norbert Duka. Teos on sovitettu soolovireiselle kontrabassolle, eli teknisesti soitetaan f-mollissa ja soiva on g-mollissa. Tämä viritys tuo hieman lisää haastetta tähän sonaattiin.

G-molli sellosonaatin lisäksi Beethovenin tunnetuimpiin teoksiin kuuluvat yhdeksän sinfoniaa, viisi pianokonserttoa, yksi viulukonsertto ja ooppera, kaksi messua, 32 pianosonaattia sekä 17 jousikvartettoa.

Julius Pyrhönen ja Elina Saksala soittavat Glieréa

Teksti: Tomi Laitamäki/hf
Kuvat: Henrica Fagerlund

OSTINATO

nuotti kauppa

SHEET MUSIC SHOP

PIKKUBASISTIT ORKESTERIIN!

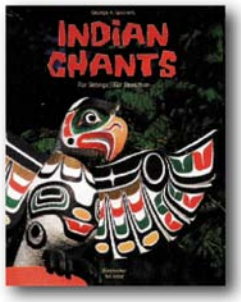

Indian Chants
- UUTUUS!
- 20,30 €

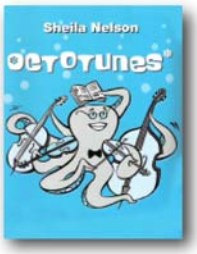

Sheila Nelson:
Octotunes
- 12 uutta pikkukappaletta aloitteleville ousiyhtyeille
- 1-5 soittajaa ja piano
- 28,30 €

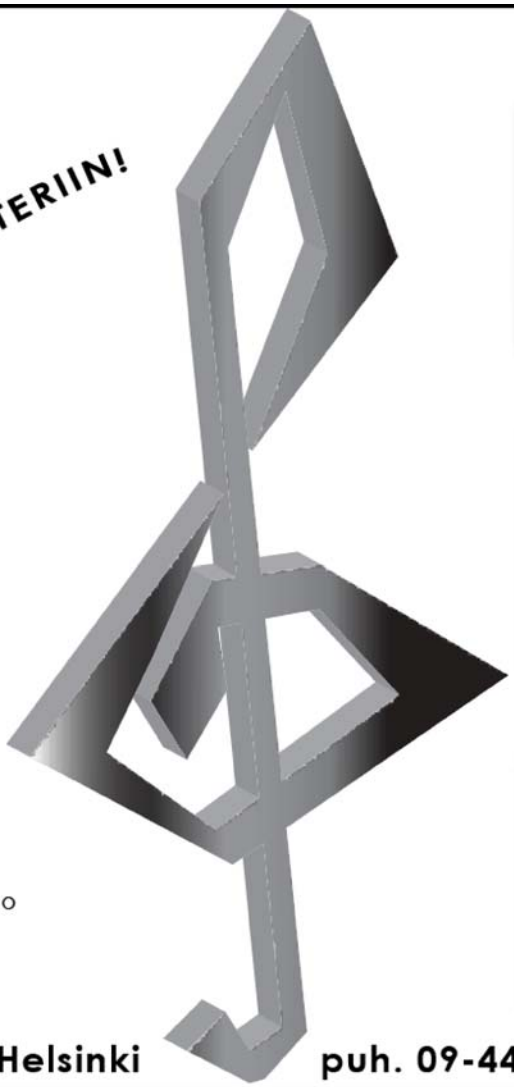

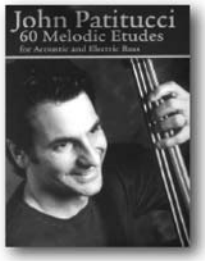

Patitucci:
60 Melodic Etudes

- akustiselle tai sähköbassolle
- 29 €

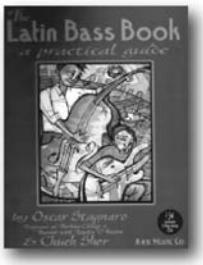

Stagnaro:
Latin Bass Book

- mukana CD-levy
- 42,50 €

Kurtág:
Signs,Games and Messages
- UUTUUS!
- 16,30 €

Ostinato, Tykistönkatu 7, Helsinki **puh. 09-443 116, ostinato@ostinato.fi**

Kontrabassotaiteilija esiintyi Töölön kirkossa

Keskiviikkona 18.4.07 oli harvinaislaatuinen tilaisuus päästä nauttimaan tasokkaasta bassonsoitosta. Ruotsalainen Björn Malmqvist esiintyi Suomen Kontrabassoklubi ry:n järjestämässä soolokonsertissa. Konsertti oli Töölön kirkon tunnelmallisessa seurakuntasalissa, joka oli juuri sopivan kokoinen tämäntyyppiselle konsertille. Salissa näkyi paljon tuttuja basistikasvoja jopa kauemmankin matkan takaa.

Konsertti alkoi mukavan kotoisasti kun Björnin astui eteen bassonsa kanssa, asetti stakkelin lattian koloon ja pyöräytti basson muutaman kierroksen ympäri ruuvatakseen stakkelin kunnolla kiinni lattiaan. Sitten hän toivotti kuulijat tervetulleiksi leveällä hymyllään ja ruotsalaisesti murtaen. En tiedä onko ruotsalainen tapa, mutta suomessa valitettavan harvoin kuulee klassisen konsertin esiintyjän spiikkaavan niin luontevasti ja sujuvasti. Perinteisestihän muusikot vain astelevat lavalle, kumartavat, soittavat, kumartavat jälleen ja menevät pois. Konsertti sai huomattavan paljon enemmän tehoa kun Björn kertoi kappaleista itse sen sijaan, että yleisö olisi rapistellen lukenut ohjelmelehtisistään hienoilla sanoilla varustettuja teosesittelyjä. Valtavan suuren vaikutuksen teki myös Björnin into spiikata suomen kielellä. Kuinkahan moni suomalainen menisi ruotsiin esiintymään ja spiikkaisi ruotsiksi, vaikka on jopa opiskellut ruotsia ala-asteelta saakka? Jonkinlainen hieno trubaduurifiilis siinä kyllä oli.

Konsertin ensimmäisenä kappaleena saimme kuulla Erland von Kochin Monologin. Koch on ruotsalainen, vuonna 1910 syntyt säveltäjä, joka elää ja säveltää vieläkin. Koch käyttää sävellyksissään paljon ruotsalaista kansanmusiikkia. Teos

Elina Saksala ja Björn Malmqvist

Monologi on oikeastaan 18 monologin sarja, josta on yksi sarja jokaiselle orkesterin soittimelle. Kontrabasson Monologi perustuu Daalalaiseen folksävelmään ja sen pohjalta tehtyihin muunnelmiin.

Toisena kappaleena saimme kuulla Teppo Hauta-Ahon ”Ode to Edgar”. Teos on nimensä mukaisesti omistettu Edgar Meyerille ja kappaleen johtavana lankana kulkee teema, jonka muodostaa Edgarin nimen neljä ensimmäistä kirjainta E-D-G-A. Kappaleen omistuskirjoituksessa on hauska sanaleikki: ”To Edgar Meyer with admire”. Kappale oli varsin vakuuttava ja ilmeisestikään sitä ei ole vielä kovin useasti esitettykään. Toivottavasti sitä kuitenkin kuulisi toistekin, todella hieno teos, etenkin vasemman käden huiluäänipizzicatot (samaan aikaan kun jousikäsi laittaa jousen pois) saivat kuulijan haukkomaan henkeään.

Ennen väliaikaa kuulimme vielä latvialaisen säveltäjän Peteris Vasksin Sonaatin, jonka osat olivat Monologue, Fantasy, Toccata ja Melody. Havaittavissa oli kalmistomaista meininkiä: Paljon erikoisia soittotekniikkoja, ponticelloa, jousen puulla soittamista, bassoon koputtamista, tallan takaa soittamista, kieltenpidikkeen ujellutusta, erikoisia pizzicatotekniikkoja, vain muutamia mainitakseni. Loppu oli varsin erikoinen ja puhutteleva, siinä Björn itse lauloi mukana jotakin vanhan latvialaisen kansanperinteen kuuloista sävelmää. Ei puuttunut kiinnostavia hetkiä siitä teoksesta. Nämä kaikki kolme kappaletta olivat siis puhtaita kontrabassosooloja ilman säestystä.

Tauon jälkeen kuultiin romanttisempaa musiikkia. Toivo Kuulan viuluteos Notturno soi kauniisti ja Björnin bassostakin alkoi kuulua pehmeitä ja täyteläisiä sävyjä, sellaista oikeaa basson botnea, jota olin jäänyt kaipaamaan alkupuoliskon modernimman ohjelmiston aikana. Kappaleen jälkeen Björn spiikkasi ja esitteli säestäjänsä, pianisti Elina Saksalan hauskaan tyyliinsä: ”Ai niin, lavalle tuli pianistikin. Ehkä joku teistä huomasikin”.

Konsertin päätösnumerona varsinainen romantiikan pläjäys, nimittäin Beethovenin sellosonaatti A-duuri op. 69. Osat olivat 1) Allegro, ma non troppo 2) Scherzo. Allegro molto 3) Adagio cantabile – Allegro vivace. Välillä tuntui, että alkaa voimat olla lopussa, mutta poveria riitti kyllä kuitenkin jytisevään loppuun saakka.

Viimeisen numeron jälkeen haltioitunut ja innostunut yleisö taputti niin kovasti, että saatiin kuulla vielä ylimääräisenä numerona Toivo Kuulan viululle alunperin säveltämän, mutta bassolla todella muhkeasti soivan kappaleen ”Sanaton laulu”.

Björn Malmqvist toimii Norrköpingin sinfoniaorkesterin soolobasistina. Konsertissa oli myynnissä hänen sololevynsä Baltic Bass, jolta voi kuunnella Hauta-Ahon, Werner Henzen, Eklundin, Christensenin, Franke-Blomin sekä Vasksin sävellyksiä. Levy on äänitetty Norrköpingissä vuonna 2005 ja sitä voi tilata myös netistä sivulta www.nosag.se/cd/cd113.html

Teksti: Henrica Fagerlund

Tapahtui 25 vuotta sitten

25 vuotta sitten ilmestyneessä Basisti 3/82 -lehdessä on varsin mukaansatempaiseva haastattelu. Siinä nuoret Jiri Parviainen ja Esko Laine kertovat kokemuksistaan Man-saaren bassokilpailuista. Nykyään Jiri soittaa Helsingin kaupunginorkesterissa varaäänenjohtajana ja Esko Berliinin filharmonikoissa.

Jiri ja Esko ja Man-saaren kokemukset

Man-saaren kansainvälinen kontrabassokilpailu oli suomalaisittain menestyksekäs. Suomen kansallisoopperan basisti Esko Laine ylsi kovassa kilvassa kolmanteen sijaan, ja Helsingin kaupunginorkesterin Jiri Parviaiselle myönnettiin Nottingham Prize. Kilpailu pidettiin 18.-26.8.1982 ja siihen osallistui 35 bassonsoittajaa eri puolilta maailmaa. Voittajaksi selviytyi englantilainen Duncan McTier.

Seuraava keskustelu käytiin ravintola Wanhassa Manalassa Helsingissä 5.9.1982.

Juha Pesonen: No matka meni hienosti?
Jiri Parviainen: Joo. Lentäen, maanalaisella, junalla, laivalla ja bussilla. Ja matkalla tavattiin jo joitakin bassojaan raahailevia virkaveljiä, mm. yksi amerikkalainen Eustonin asemalla.
Juha: Ja asuminen?
Esko Laine: Oli hirvittävää, sillä veto huoneissa oli kauhea. Jos ikkunaa avasi viisi senttiä, Jiri ei meinannut saada ovea auki.
Jiri: Niin sinähän olit kuumeessakin. Mutta toisaalta näköalat olivat tosi upeat, ja palvelu oli hienoa. Tietysti kannattaa seuraavalla kerralla ottaa huomioon se, että tämän hotellimajoituksen lisäksi siellä on myös mahdollisuus majoitukseen yksityiskodeissa.

Esiinmarssi

Jiri: Homma lähti käyntiin tietysti esiintymisjärjestyksen arvonnalla. Ensin nautittiin juhlavasti vähän viiniä ja sen jälkeen käytiin aakkosjärjestyksessä nostamassa pienestä kupista oma soittomunero. No Eskolta juttu ei tietenkään sujunut ilman pientä kommervenkkiä. Kun nimi Laine huudettiin, lähti Esko reiluun hyvinkääläiseen tapaan mennä hunttasemaan ja fvit... mennä humisi pitkin lattioita kansan töllistellessä ja huo...
Esko: Mut siellä oli niin hirvee tungos ja pöytä täynnä laseja ja...
Jiri: Selityksiä, selityksiä.
Esko: No kummiskin arpalippu nousi ihan pokkana kun samaan aikaan mammat pohdiskeli lasinsiruja.

Kilpailu ja koulutus

Esko: Me molemmat päästiin aloittamaan kilpailut heti ekana päivänä ja saatiin soittaan noin kaksikymmentä minuuttia. Siis jokainen sai soittaa melkein koko ensimmäisen erän ohjelmansa läpi.
Juha: Ja kaikki tietysti ulkoa?
Esko: Eeei. Ei ollut pakko soittaa ulkoa. Vasta finaalissa se oli pakollista.
Jiri: Kyllä ihan koulutuksellisena juttuna kannattaa ajatella niin, että kaikki ulkoa. Siihen tulee heti ihan toisenlainen meininki. Esimerkiksi semifinaalissa näki sen eron selkeästi, kun Esko soitti kaiken ulkoa ja muilla oli paperia edessä.
Juha: Ja sekä tämä semifinaali että sitten finaali olivat molemmat yleisölle avoimia tilaisuuksia?
Esko: Joo, kyllä. Finaalissa me kaikki kolme soitettiin samat teokset, Spergerin kvartetto ja Vincent Persichettin Parable 17. Ekana soitti jenkki, sitten olin mä ja englantilainen veti viimeisenä. Sitten oli väliaika ja Mozartin huilukvartetto, jonka aikana tuomaristo mietti. Ja me takahuoneessa pälätettiin ja oltiin tosi iloisia. Oli älyttömän nasta fiilis, kun pitkä työ oli ohi ja oli sellainen tunne, että sijoituksella ei ole mitään väliä.
Jiri: Tosi kiva oli katsoa sitä, miten kundit keskenään kaveerasivat toistensa kanssa sen jälkeen, kun tulokset oli julistettu. Ja muutenkin ilmapiiri oli koko kisan ajan aivan fantastinen. Ei mitään kyräilyä eikä kyttäämistä, vaan oikein kunnon bassomeininkiä. Jokainen halus, että

jokainen menestyy.
Mutta sitten vielä yks toinen juttu. Mielenkiintoista oli huomata, että maailmalla nakki kulkee. Nopee soitto on ittestään selvää. Jos Suomessa joku soittaa jotakin korkeelta ja nopeasti, niin sitä pidetään ihmeenä ja puhutaan virtuoosista. Siellä taas ei tullut mieleenkään koko virtuoosi-käsite. Ja tämä kyllä kannattaa huomioda kun koulutuksesta aletaan keskustella.
Juha: Koulutukseen liittyy varmasti myös joskus esiin tuotu ajatus suomalaisten omista kontrabassokilpailuista.
Jiri: Olisi tietysti hieno juttu basson tunnetuksi tekemisen kannalta ja myös siitä syystä, että kavereita aktivoitais muuhunkin kuin pelkästään kurssitutkintojen suorittamiseen. Mutta toisaalta kontrabasson asema noin yleensä Suomessa ja julkisessa sanassa on vielä aika arveluttava, ja omat kilpailut voisovat saada aikaan negatiivisia kannanottoja.

Kritiikki

Jiri: Musiikkikilpailuun kuuluu kaksi elementtiä. Ensinnäkin tekniikan on toimittava. Siis sormien on kuljettava tarvittaessa tosi vikkelään ja soiton on oltava puhdasta. Mutta on huomioitava, että se ainostaan palvelee henkistä suoritetta. Ja tämä on se toinen ja kaikkein tärkein elementti jolle pitäisi panna enemmän painoa. Näitä kilpailuja on pakko vähän kritisoida siitä, että muuten antoisissa keskusteluissa, joita siellä käytiin, ei sanallakaan puhuttu siitä, mitä toi ihminen aikoo. Esimerkiksi semifinaalissa ei ollut mistään muusta puhetta, kuin että ”hieno instrumentti, vikkelät nakit, hyvä soundi, huono soundi” yms. Tuli mieleen, että ollaanko me hevoskilpailussa, jossa aika ratkaisee: Glierin Tarantella aikaan 3.32.75 ja voitto kotiin. Man-saarella olisi pitänyt olla PALJON keskusteluja taiteeseen kuuluvista tärkeistä jutuista, kuten löytäminen, etsiminen ja alttiiksipaneminen ja samalla olisi tullut esittää kysymyksiä, MIKSI on näin. Ja tämmöisiä juttuja siellä ei ollut ollenkaan.
Esko: Kyllä kilpailut ovat ihan tekniikkakilpailuja. Se joka soittaa kaikki äänet nopeesti ja puhtaasti, se voittaa.
Juha: Johtuu varmaankin siitä, että vain tekninen suoritus voidaan objektiivisesti mitata.
Jiri: Näin on ja tämä täytyy jokaisen kilpailuihin osallistujan hyväksyä. Mutta minä korostaisin vielä näitten keskustelujen merkitystä. Kilpailupaikalla pitäisi pystyä tekniikan lisäksi keskustelemaan myös näistä jutuista.
Esko: Mut tämä on kyllä ainoa kritiikki näistä kilpailuista.
Jiri: Totta. Mutta sitten pari käytännön asiaa seuraavia kisoja varten. Ensinnäkin nuottimateriaali on ehdottomasti saatava paljon aikaisemmin kuin mitä nyt tapahtui. Meillähän oli materiaali kokonaisuudessaan kasassa vasta toukokuun lopulla. Ja toiseksi kannattaa tutustua kilpailuesitteeseen todella huolellisesti. Nythän kävi finaalissa niin, että Esko soitti Spergerin kvartetosta Malaricin virheitä täynnä olevan version, kun kilpakumppanit puolestaan vetivät helpompaa ja parempaa laitosta. Lopputulokseen näillä jutuilla on varmasti suuri vaikutus, ja me ollaan maksettu nyt semmosia lunnaita, joita ilmeisesti ensimmäisellä kerralla pitää aina maksaa.

Kuvassa vasemmalta Todor Toshev, Jiri Parviainen, Esko Laine ja Frantisek Posta. Taustalla Port Erinin lahti.

Naisbasistit

Esko: Oli uskomatonta, että mimmit vetää niin komeesti bassoa kuin siellä tapahtui. Kannattaa tietysti ottaa huomioon se, että niillä oli tosi sopivia instrumentteja: pieniä ja kevytsoittoisia.
Jiri: Kyllä. Ja se on hurja hieno juttu, että naiset valtaavat bassonsoittomaailmaa. Amerikassa esimerkiksi alkaa basistinaisia olla vähän joka orkesterissa. Ja minä henkilökohtaisesti kuulin sellaisen naisbasistin suorituksen, josta meidän miesten tulee olla rakkaan instrumenttimme kannalta pelkästään iloisia.

Soittimet

Jiri: Mutta niin kuin Esko äsken sanoi, niin tosi hienoja instrumentteja sieltä löytyi. Ja siinäpä yks hirvee ero piilee, että meillä kaikilla on huonot vehkeet. Me joudutaan tekemään kovasti duunia äänen aikaansaamiseksi. Vikkelien kuvioiden esiinsaanti on tosi urheilusuoritus. Nämä kvaerit puolestaan saa soittaa ihan vapaasti, ja laatikot soi niin hirveesti.
Juha: Mitenkä tätä tilannetta voisi sitten parantaa?
Esko/Jiri: RAHAA! RAHAA!!
Juha: Tietysti joo. Mutta jos sitä ei ole. Eikö orkesterit voisi hommata kunnon vehkeitä, tai sitten se säätiöiden harrastama viulunlainaustoiminta. Eikö ne vois lainata myös bassoja?
Jiri: Kyllä mä periaatteessa olen sitä mieltä, että silloin kun on arvoinstrumentista kysymys, niin sen rahoitus pitää järjestää jotenkin toisella tavoin.
Esko: Sen on oltava oma basso.
Jiri: Niin just. Vaikka 50 vuoden maksuaika tai jotain täysin utopistista. Oma laatikko on oltava.
Esko: Toinen ostaa asunnon, toinen basson.
Jiri: Näin on. Ja siihen juttuun saadaan mekin tottua, että kontrabassojen hinnoittelussa ollaan menossa samaan sarjaan muiden jousisoittimien kanssa. Enää ei saada halvalla mitään. Toisin sanoen jouset ja instrumentit ovat sijoituskohde.

Asenteet

Juha: Suomalaisten bassonsoittajien asennemaailma on nyt sitten aika rajusti tuuletettu. Menestyminen kansainvälisissä kilpailuissa nostaa vähän meidän jokaisen itsetuntoa.
Esko: Joo, kyllä asenteiden pitää muuttua. Minä en ikinä unohda tätä erään bassonsoittajan lausuntoa. Kun se oli kuullut, että me Jirin kanssa lähetään kisaan, niin se kommentti oli: ”Kuinka te kehtaatte mennä häpäisemään itseänne sinne”. Tuskin enää jatkossa tällaisia kommentteja tulee.
Jiri: Suomalaisten itsetunnossa on kaikkein korneinta se, että ehkä sisimmässä pelätään, että ei hommia osata ja sitten kuitenkin tiedon puutteessa väheksytään ja pölötetään ihan turhia.
Jos vielä ajatellaan bassonsoiton tasoa noin yleensä Suomessa, niin noitten kokemusten jälkeen tuntuu, että ei meidän tarvitse täällä hävetä, mutta kyllä se yleinen soittotaso on muualla tosi kova. Me tarvitaan paljon kontakteja ulkomaille, ja kilpailuihin osallistuminen takaa sen, että tiedetään ja pysytään ajan tasalla sen kanssa, miten näitä hommia muualla tehdään.

Tulevaisuus

Esko: Kaikki kisat läpi. Seuraavat on Itä-Saksassa ensi toukokuussa.
Jiri: Näin on. Ja mitä useampi suomalainen niihinkin kisoihin osallistuu, niin sen parempi. Tässä on nimittäin vielä sellainenkin juttu, että me ollaan Suomessa paljon jo satsattu tuohon laatikkoon, ja kuinka pienen takana on enää se, että koko se rikkaus, mikä bassonsoittoon liittyy tulis meidänkin osalle. Se ei oo enää paljosta kiinni.
Juha: Siis mahdollisimman moni ulkomaille kilpailemaan.
Jiri: Just. Ja nyt kun ihmiset rupee valmistautumaan niihin Itä-Saksan kisoihin, niin pidetään yhteyttä. Me Eskon kanssa mielellään kerrotaan kokemuksista ja käytännön jutuista, joita tuollaisissa skaboissa voi eteen tulla. Samoja virheitä on turha useita kertoja peräkkäin toistaa.

Ilmoituksia ja oikaisuja

Otetaan vastaan Suomen kontrabassoklubi ry. ottaa vastaan lahjoituksena PC- tietokoneen KontraC:n taittoa varten. Uusi lehdentaittaja olisi jo valmis aloittamaan työssään, mutta kone vielä puuttuu. Löytyisikö Sinun nurkistasi sopivaa? Yhteyttä voit ottaa varapuheenjohtaja Eila Saikkoseen: eila.saikkonen@siba.fi. Bassoklubi kiittää!

Kontrabasklubben tar emot som donation en PC-dator för att klara av KontraC-tidningens layout. Den rätta personen har redan hittats, men datorn fattas. Månne Du har en överlopps i dina knutar? Kontakta viceordförande Eila Saikkonen: eila.saikkonen@siba.fi. Kontrabasklubben tackar!

Vuoden basisti- konsertti Ennakkotiedoista poiketen “Vuoden basisti”- konsertti siirtyy kesäkuulta syksyyn sairastapauksen johdosta. Lisää aiheesta seuraavan KontraC- lehden sivuilla sekä internetissä osoitteessa www.kontrabassoklubi.fi.

Årets basist -konserten har blivit flyttad från juni till hösten p.g.a sjukdomsfall. Mera om saken i följande KontraC-tidningen samt på internetadressen www.kontrabassoklubi.fi.

OikaisuEdelliseen 1/07-lehteen oli hiipinyt painovirheitä. Sivun 20 kuvassa ovat Jiri ja Erik, eikä Erasmus, kuten tekstissä sanotaan. Samoin sivun 22 kuvassa ovat Jiri ja Rasmus.

Några tryckfel hade smugit in sig i förra, 1/07-tidningen. På sidan 20 är personerna på bilden Jiri och Erik, inte Erasmus, som bildtexten säger. Personerna på bilden på sidan 22 är Jiri och Rasmus.

Jee, kesä ja leirit!

Taas on mistä valita. Kontra-C tarjoaa kattavan listauksen ensi kesän leireistä. Tarkista kalenterisi ja suuntaa innostuneen joukon jatkeeksi nauttimaan kesälomasta samanhenkisten seurassa. Sanotaan, että yhden leirin aikana oppii yhtä paljon kuin yhden lukukauden aikana. Mene ja tiedä, mutta hauskaa se ainakin on! Hintaviidakko on sekava, toisilla leireillä majoitus ja täysihoito kuuluu kiinteään hintaan, toisilla kaikki maksetaan erillään. Alla olevista niihin, joissa suluissa lukee ”vain opetus” tulee lisäksi ruokailu- ja majoitusmaksut, jotka selviävät leirin nettisivuilta. Kursivoidut leirit ovat ruotsinkielisiä, joten kielikylpyyn vain. Joihinkin leireihin ovat ilmoittautumispäivät saattaneet jo mennä, mutta koska basisteja aina tarvitaan, kannattaa silti ottaa yhteyttä leirin järjestäjiin ja saattaa olla, että pääset silti mukaan!

Det blir snart sommar och dags för musikläger. Om du i år vill gå på svenskspråkigt läger, kolla då in lägren med kursivstil. Finskspråkiga läger finns det också gott om att välja emellan så det är bara att ta sig ett rejält språkbad.

Suolahden XII soitto- ja laululeiri 4.-8.6.2007
Keski-Suomen opisto
Ilm. viim 30.4. www.ksopisto.fi
Hinta 177e

Nuorison orkesterikurssi 6.-17.6.2007
Oriveden opisto
Opettajana Panu Pärssinen
Ilm. viim 11.5. www.klemettiopisto.fi
Hinta 445-560e

Iitin 4. valtakunnallinen nuorison musiikkikurssi 8.-17.6.2007
Perheniemen opisto, Iitti.
Opettajana Petri Mäkiharju
Ilm. viim 11.5. www.iitinmusiikkijuhlat.net
Hinta 380e

Kälviän 38.kansainvälinen musiikki- ja orkesterileiri 8.-17.6.2007
Keski-Pohjanmaan kulttuuriopisto
Opettanana Mikko Multamäki
Ilm. viim 4.5. www.musiikkileiri.fi
Hinta 270-365e

Lapinlahden Musiikkileiri 8.-17.6.2007
Portaanpään kristillinen opisto
Opettajana Kari Räsänen
Ilm. viim 18.5. www.lapinlahti.fi/musiikkiyhdistys
Hinta 215-360e

33. Lohjan musiikkileiri 10.-20.6.2007
Kanneljärven opisto, Lohja
Opettajana Tuomas Ertz
Ilm. viim 4.5. www.sulasol.fi/soli/leirilohja/index.html
Hinta 290e (vain opetus)

Orkester- och kammarmusikläger för barn 11-17.6.2007
Finns folkhögskola, Esbo
Lärare Henrica Fagerlund
Sista anm. 27.4 www.svefol.net/soff/mwi
Pris 190e

41. Limingan musiikkileiri 25.6.-7.7.2007
Limingan koulutuskeskus
Opettajana Marko Mikkola
Ilm. viim 15.5. www.liminganmusiikkiviikot.fi
Hinta 250-300e (vain opetus)

Läntisen Keski-Suomen musiikkileiri 26.6.-5.7.2007
Keuruun koulukeskus
Opettajana Petri Ainali
Ilm. viim 15.5. www.keuruu.fi/vapaa/musiikkileiri
Hinta 350e

Savonlinnan valtakunnallinen musiikkileiri 30.6.-8.7.2007
Savonlinnan kristillinen opisto
Opettajina Jiri Parviainen ja Eila Saikkonen
Ilm. viim 18.5.
www.savonlinnankesayliopisto.net
Hinta 370-520e

Kangasniemen musiikkikurssi 15.-21.7.2007
Puulan seutuopisto, Kangasniemi
Opettajana Lasse Lagercrantz
Ilm. viim 31.5. www.kangasniemi.fi/musiikkikurssit
Hinta 230-290e (vain opetus)

Raudaskylän 38. jousileiri 19.-28.7.2007
Raudaskylän kristillinen opisto
Opettajana Juha Nääppä
Ilm. viim 31.5 http://www.raudaskylansoivakesa.fi/leirit_jousileiri.php
Hinta 220e (vain opetus)

Martin Wegelius-institutets sommarkurser på SÖFF 22.7-3.8.2007
Svenska Österbottens folkakademi, Yttermark
Lärare Henrica Fagerlund
Sista anm. 18.5 www.svefol.net/soff/mwi
Pris 300-390e

41.
Liminganmusiikkileiri
25.6. - 7.7.2007

Kontrabassokurssi
opettajana Marko Mikkola

Junioriorkesteri,
jousiorkesteri,
sinfoniaorkesteri
(joht. Jani Telaranta;
Mussorgsky: Näyttelykuvia
ja Dvorak: Sinfonia No 9.)

Ilmoittautuminen 15.5. mennessä.

www.liminganmusiikkiviikot.fi
info@liminganmusiikkiviikot.fi
040 7760835 / Heidi Piirala

Liminganmusiikkiviikot

nok nuorison orkesterikurssi
6. - 17.6.2007

Panu Pärssinen
Kontrabassonsoiton opettajana

Atso Almila
Sinfoniaorkesterin kapellimestarina

Anne Peltonen
Puhallinorkesterin kapellimestarina

Opetusta kaikissa orkesterisoittimissa.

Lisätiedot
Koulutie 5, 35300 Orivesi, puh. 0207 511 511
www.klemettiopisto.fi klemettiopisto@kvs.fi

"Puoli kuuta peipposesta, bassosta vain..."

Keväisän lämmin ja aurinkoinen palmusunnuntai 1.4. houkutteli monet helsinkiläiset virpomaan tai ihan muuten vain nauttimaan kauniista päivästä. Ja mikäs sen ihanampi kohde pienelle kävelylenkille, kuin luonnonkaunis Seurasaari ja sen välitön ympäristö. Siitähän ihan vierestä löytyy historiasta kiinnostuneille myös Urho Kekkosen museo. Ja niitä, jotka uskalsivat sisälle kyseiseen museoon, odotti pieni yllätys.

Nimittäin, Sibelius-Akatemian opiskelija Eila Saikkonen soitti koko diplomiohjelmansa läpi. Konsertti oli osa laajempaa SibA:n Keidas-konserttisarjaa, ja varsinainen A-tutkinto kuullaan syksyllä la 8.9. SibA:n R-talon konserttisalissa, joten jos et päässyt paikalle palmusunnuntaina, niin nyt merkintä kalenteriin!

Konsertin aluksi kuultiin kaikille tuttu Teppo Hauta-ahon Kadenza soolokontrabassolle. Modernien sävelten jälkeen siirryttiin lyhyellä Eilan välispiikkauksella 1700-luvun kamarimusiikkiin, jota edusti Anton Hoffmeisterin soolokvartetto kontrabassolle, viululle (Terhi Pylkkänen), alttoviululle (Johanna Tuikka) sekä sellolle (Heini Laankoski). Pienen paussin jälkeen seurasi Frantisek Hertelin väkevä sonaatti kontrabassolle ja pianolle (Naoko Shibayama-Aarnio). Konsertin lopuksi saatiin nauttia varsinaisesta virtuoosi-ilotulituksesta eli Giovanni Bottesinin Gran duosta viululle, kontrabassolle ja pianolle. Kappaleen show-henkeä korosti viulisti Ilkka Lehtosen tyylikäs valkoinen smokki, joka kirvoitti eturivin naispuolisesta yleisöstä esiin useampia huokauksia.

Soittajien osaamista ei tässä "arvostelussa" liene tarpeen enää sen enempää kommentoida, sillä he kaikki saivat risunsa ja ruusunsa jo paikan päällä - esiintyjät kukitettiin perinteisten ruusujen lisäksi myös virpomisvitsoilla! Mainittakoon nyt kuitenkin sen verran, että harjoitusten ollessa vielä käynnissä voitiin erään museon vieraan kuulla sanovan: "Tämä musiikki sopii tänne paremmin kuin nuo huonekalut!"

Ari Mansala

Vinkkejä kontrabassovakuutuksien mutkaiseen viidakkoon

Niin kauan kun soittaminen lasketaan harrastukseksi, voidaan kontrabasso ja jousi laskea kuuluvan normaaliin kotivakuutukseen. Vakuutusyhtiöstä riippuen kuitenkin yksittäisen tavaran korvausarvo on n. 3000 euroa. Jos bassosi on arvokkaampi, on silti mahdollista saada se kotivakuutuksen piiriin suhteellisen edulliseen hintaan. Yksittäisistä, yli 3000 euron arvoisista esineistä on tehtävä vakuutusyhtiölle erillinen selvitys jolloin hintaakin tulee hieman lisää, mutta ei kuitenkaan läheskään niin paljon, kuin tulisi jos vakuuttaisi ammattivälineen.

Monien vakuutusyhtiöiden kanssa yksittäisistä arvoesineistä voidaan saada sopimus aikaiseksi yllättävän helposti pelkällä puhelinsoitolla, mutta mitä enemmän paperia vakuutusyhtiölle antaa, sen paremmin asiat sujuvat. Kannattaa siis puhelimessa pyytää, että saisi lähettää vakuutusyhtiölle esim. kopion ostokuitista tai erillisen soitinrakentajan tai -korjaajan antaman kirjallisen lausunnon soittimen arvosta.
Tällä tavalla voi vakuuttaa soittimen niin kauan kun on harrastaja. Jotkut vakuutusyhtiöt laskevat myös ammattiopinnot harrastukseksi. Omasta kokemuksesta voin sanoa, että ainakin if-vakuutusyhtiöllä homma on tähän mennessä toiminut erinomaisesti. Ammattivälineen vakuuttaminen on kuitenkin monimutkaisempi juttu. Jos sen liittää kotivakuutukseen, saadan usein vain erittäin kalliita vakuutusmaksuja. Myös soittimen korkea rahallinen arvo voi tuottaa ongelmia. KontraC sai sähköpostia vakuutusalalla työskentelevältä Kaj-Olof Lindgreniltä:

Toimin vakuutusalalla ja palvelen asiakkaitani erinäisissä sijoittamiseen ja vakuuttamiseen liittyvissä asioissa ja ongelmissa. Eräs vakuutustuote, joka on tuottanut ongelmia asiakkaalleni kotimaisissa yhtiöissä, on soittimien vakuuttaminen. Ongelmana on ollut joko liian korkea hinta tai sitten liian arvokas soitin. Useassa tapauksessa soitin jää vakuuttamatta ja riskin kantaa soittimen omistaja.

Olen tästä johdosta selvittänyt asiaa ja kartoittanut myös ulkomaisia vakuutusvaihtoehtoja. Olen ollut yhteydessä englantilaiseen vakuutuksenvälittäjään joka on muiden vakuutustuotteiden lisäksi erikoistunut soittimien vakuuttamiseen. Heidän vakuutukset välitetään maailman johtavimpiin kuuluvaan vakuutuspalveluja tarjoavaan Lloyd'siin.

Tässä on esimerkkinä asiakkaani arvosoittimelle tehty vakuutus jonka vakuutusmäärä on 115 000 euroa. Vakuutuksen hinnaksi tuli ilman autoturvaa, eli soitinta ei saa jättää vartioimattomaan autoon, 700 euroa ja autoturvan kanssa, eli soittimen voi jättää vartioimattomaan autoon, 870 euroa. Vakuutukseen ei liity omavastuuta. Näihin hintoihin sisältyy pakollinen Suomen vakuutusmaksuvero jonka välittäjä tilittää Suomen valtiolle.

Vastaava hinta suomalaisista johtavista vakuutusyhtiöistä on yksityishenkilölle kotivakuutukseen liitettynä alennuksineen 1960 euroa (omavastuu 250 euroa) ja 1754 euroa (omavastuu 500 euroa). Jälkimmäisen vakuutusyhtiön hinnassa on mukana eräälle suomalaiselle orkesterille myönnettävä alennus, joka on n. 1700 euroa, eli lähtöhinta ilman alennusta on korkea. Kolmannen suomalaisen vakuutusyhtiön maksimi vakuutusmäärä on 35 000 euroa.

Merkittävin ero vakuutusehdoissa on, että Lloyd'sin vakuutus korvaa myös arvonalennuksen. Vastaavaa turvaa ei tiettävästi suomalaisissa yhtiöissä ole.

Pääpirteittäin vakuutus on seuraavanlainen

- Vuosivakuutus, seuraavien vuosien maksuun tulee tuntuva alennus jos ei vahinkoja
- Maailmanlaajuinen turva
- Jokainen soitin hinnoitellaan tapauskohtaisesti
- Autoturva lisämaksua vastaan
- Ei omavastuuta
-Vahinkotapauksessa asiakas saa valita paikan missä soitin korjataan
- All risk turva (palo, vuoto, häviäminen, varkaus, tapaturmainen vaurioituminen)
-Arvon alennus korvataan

Pikkubassosivut

Raaseporin musiikkiopistossa oli tungosta perjantaina 13.4.07. Epäonnenpäivä oli näille soitinkoteloiden kantajille onnekas. Melkoinen joukko, yhteensä ehkä n 40 viulistia, sellistiä, huilistia sekä basistia kerääntyi saliin soittamaan kansanmusiikka. Kolmen päivän ajan maineikas Mauno Järvelä taustajoukkoineen oli paikalla opettamassa opiston oppilaille kansanmusiikin koukeroita Näppärikurssin merkeissä. Mauno oli kovin otettu kontrabassojen määrästä. Kahdeksan innokasta basistia oli kuulemma tähänastinen ennätys, aiemmin kuulemma ollut vain pari kolme.

Basistit järjestäytyivät nurkkaansa ja saivat eteensä nuotteja. Osallistua voivat ihan aloittelijat ja pidemmällekin ehtineet: nuoteista oli valittavana säestystä vapailla kielillä tai monimutkaisempia bassolinjoja sointumerkeistä sekä välillä jopa melodiassa mukana soittamista. Muutamassa kappaleessa bassostemmat olivat hieman monimutkaisempia, jolloin pienemmät soittajat saivatkin laulaa. Tutustuttiin monenmoiseen valssiin ja polkkaan ja elämää ja desibeliä totisesti lähti laulusäkeistöissä! Erona perinteiseen orkesterisoittoon oli, että sovitukset olivat yksinkertaisia: melodia, stemma ja komppi. Kun kaikki soittavat melodiaa samaan aikaan, niin ei haittaa vaikkei ihan saisikaan kaikkia ääniä tismalleen oikein, koska sitä ei kukaan huomaa!

Basistit vakuuttivat kansanmusiikin soittamisen olevan hauskaa. Kerrankin sai soittaa, eikä tarvinnut kokoajan keskeyttää ja viilailla yksityiskohtia. Myös virheiden tekemisen harmittomuutta opittiin roppakaupalla, ei haittaa mitään, kunhan vaan pysyy mukana. Bassotädin mielestä oli erityisen mukavaa nähdä kun eräs pieni aloittelijatyttönen ehdottomasti halusi soittaa isompien kappaleessa mukana ja suoriutuikin siitä hienosti. Sellaisella asenteella oppii paljon!

Tanssivarvasta vipatti kun kuunteli Raaseporin musiikkiopiston Näppärikurssin satoa. Henrica Fagerlundin bassoluokka vauhdissa. Kuva: Helge Dahl

Hauskaa kevättä toivoo
Bassotäti

Minibasistsidorna

Det var full rulle på Raseborg musikinstitut fredagen den 13.4.07. Olycksdagen var en lyckodag för alla spelare. Tillsammans kanske ca 40 violinister, cellister, flöjtister samt basister samlades i salen för att spela folkmusik. Under tre dagar undervisade Mauno Järvelä och hans medhjälpare folkmusik på Näppäri-kursen. Mauno var väldigt tagen av det stora antalet ivrigt deltagande kontrabasar. Enligt honom var åtta kontrabasar ett rekord, förut har det bara varit några två-tre stycken kontrabasar med.

Basisterna radade upp sig i ett hörn och fick noter framför sig. Både nybörjare och längre hunna kunde delta, för man kunde välja mellan komp på lösa strängar eller mer invecklade basgångar från ackorbeteckningar eller så kunde man rentav spela med i melodin. Endel låtar var mer komplicerade och då fick de yngre spelarna sjunga istället. Man blev bekant med mången vals och polka och i sångverserna var det verkligen liv och desibel i huset! Skillnaden till traditionellt orkesterspel var att arrangemangen var enkla: melodi, stämma och komp. När alla spelar melodin på en gång gör det inte så mycket fast man inte får alla toner exakt rätt, eftersom ingen märker det!

Basisterna tyckte att det var kul att spela folkmusik. För en gångs skull fick man bara spela och strunta i att helatiden fila och repetera småbitar. Med samma lärde man sig att det inte gör något om man spelar lite fel, man bara hänger med ändå. Kontrabas-tanten tyckte det var kul när en liten nybörjarflicka absolut ville spela med i de svårare styckena och klarade av det fint. Med en sån attityd lär man sig mycket!

En rolig vår önskar
Kontrabas-tanten

Det bara svängde om på Raseborg musikinstituts Näppärikurs.
Henrica Fagerlunds kontrabasklass i farten.
Foto: Helge Dahl

Ilmoittaudu pikkubassokilpailuun!

Nyt on mahdollista ilmoittautua pikkubassokilpailuun. Ilmoittautuminen tapahtuu lähettämällä sähköpostia osoitteeseen kontra.c@gmail.com. Kerro sähköpostissa nimesi, yhteystietosi, syntymäaikasi, opettajasi nimi sekä kappaleet, jotka aiot esittää. Kerro myös tuotko oman säestäjän vai haluatko käyttää klubin järjestämää säestäjää. Kilpailupaikka on Helsinki ja ajankohta marraskuu. Tiedot tarkentuvat kevään mittaan ja ne tulevat näkyviin nettisivuille www.kontrabassoklubi.fi, joten laitapa sivu suosikkeihisi!

Kilpailusta on tullut muutama kysymys. Kysymyksiä voi lähettää lisää yllä mainittuun kontra.c:n osoitteeseen. Tässä vastauksia:

Kysymys: Mikä on yläikäraja?

Vastaus: Yläikäraja on 18, eli jos olet 17 vuotta kisapäivänä voit vielä osallistua. Vanhemmat voivat osallistua alle ¼-kokoisella bassolla.

Kysymys: ¼-bassojen sarjassa tuskin halutaan kuulla kahta erityylistä teosta. Yksi biisi riittänee?

Vastaus: Kyllä, yksi kappale riittää.

Kysymys: Kontrabassoklubin lehdessä sanotaan, että ikärajattomassa sarjassa soitetaan maks. ¼-bassolla. Soitetaanko myös yläasteoppilaitten sarjassa maks. ¼-bassolla, vai voiko soittaa omalla 3/4:lla?

Vastaus: Ainoastaan ikärajattomassa luokassa soitetaan maks. ¼-bassolla, muissa sarjoissa voi soittaa minkä kokoisella tahansa.

Anmäl dig till minibasisttävlingen!

Nu är det möjligt att anmäla sig till kontrabastävlingen. Anmälning sker via epost till adressen kontra.c@gmail.com. Berätta i majlet ditt namn, dina kontaktuppgifter, ditt födelsedatum, din lärares namn, samt vilka stycken du kommer att uppträda med. Berätta även om du har en kompare eller om du vill använda kontrabasklubbens ackompagnatör. Tävlingen är i Helsingfors i november. Närmare uppgifter kommer så småningom och dem får du reda på genoma att sätta in websidan www.kontrabassoklubi.fi i dina favoriter.

Ett par frågor har kommit angående tävlingen. Har du några fler frågor så skicka dem till den ovannämnda kontra.c-adressen.

Fråga: Vad är övre åldersgränsen?

Svar: Övre gränsen är 18 år så om du är 17 år på tävlingsdagen kan du ännu delta. De som är äldre kan delta i klassen för max ¼-storleks kontrabas.

Fråga: I klassen för ¼-kontrabasar vill man knappast höra två stycken i olik stil. En torde räcka?

Svar: Jo, ett stycke räcker.

Fråga: I kontrabasklubbens tidning stod det att i åldersfria klassen får man spela med max ¼-bas. Gäller det också för högstadieklasserna eller kan man spela på sin egen ¾?

Svar: Endast i den åldersfria klassen gäller ¼-begränsningen. I andra klasser får man spela på vilken storleks kontrabas som helst.

Soitin Laine

– jo 75 vuotta basistin asialla!

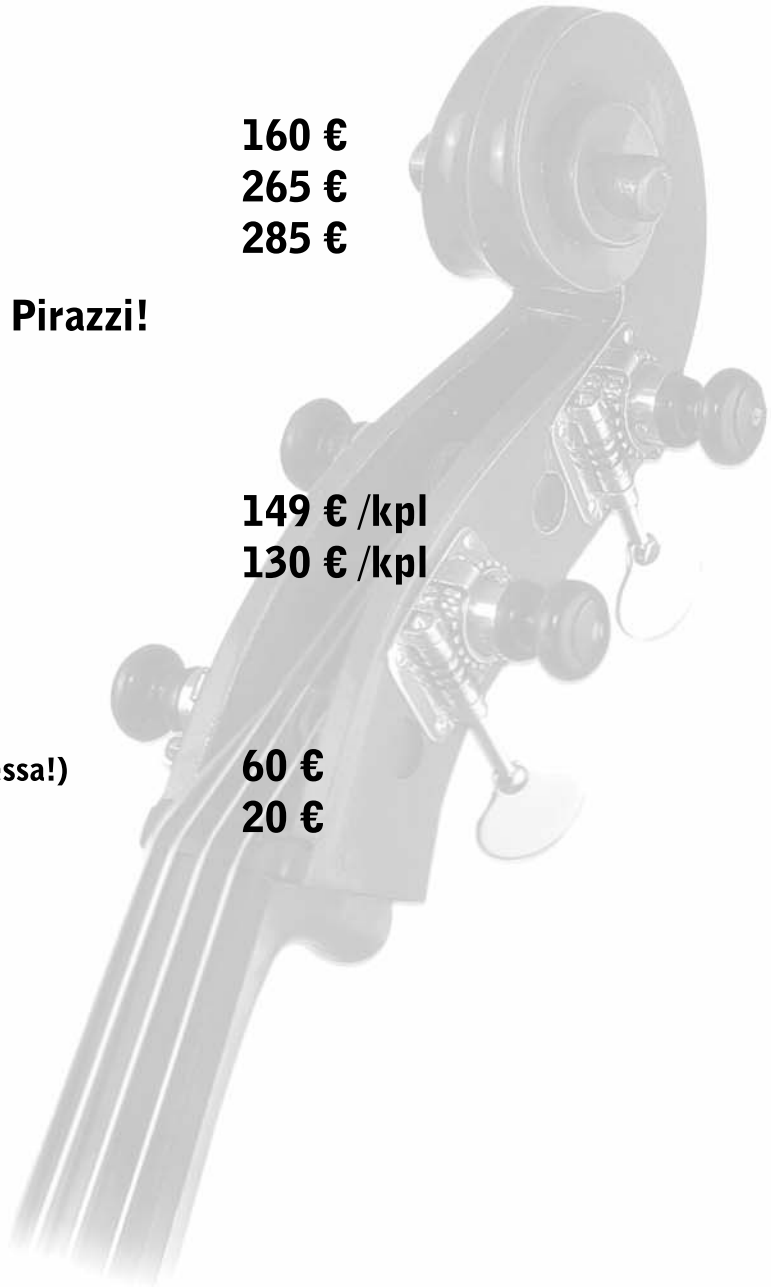

Kieliuutuuksia...

Thomastik Belcanto –sarja	**160 €**
Velvet Garbo –sarja	**265 €**
Velvet Compass 180 suite –sarja	**285 €**

Tulossa myös Pirastron uutuus Evah Pirazzi!

... ja vanhoja suosikkeja:

Obligato-sarjat	**149 € /kpl**
Spirocore-sarjat	**130 € /kpl**

Kätevät klipsivirittimet:

Seiko STMX-1 (metronomi samassa laitteessa!)	**60 €**
Intelli IMT-900	**20 €**

SOITIN Laine SINCE 1931

TURKU: Maariankatu 10 / 20100 Turku puh. 02-2761 636 www.soitinlaine.fi
HELSINKI: Pohj.Rautatiekatu 11 / 00100 Helsinki puh. 09-4366 840 katri.pajala@soitinlaine.fi

---

CARBOW · dörfler Bogen · THOMASTIK-INFELD VIENNA · PIRASTRO · Pusold · La Bella · D'Addario · SAVAREZ · soundwear.com · SCHERTLER · JARGAR STRINGS

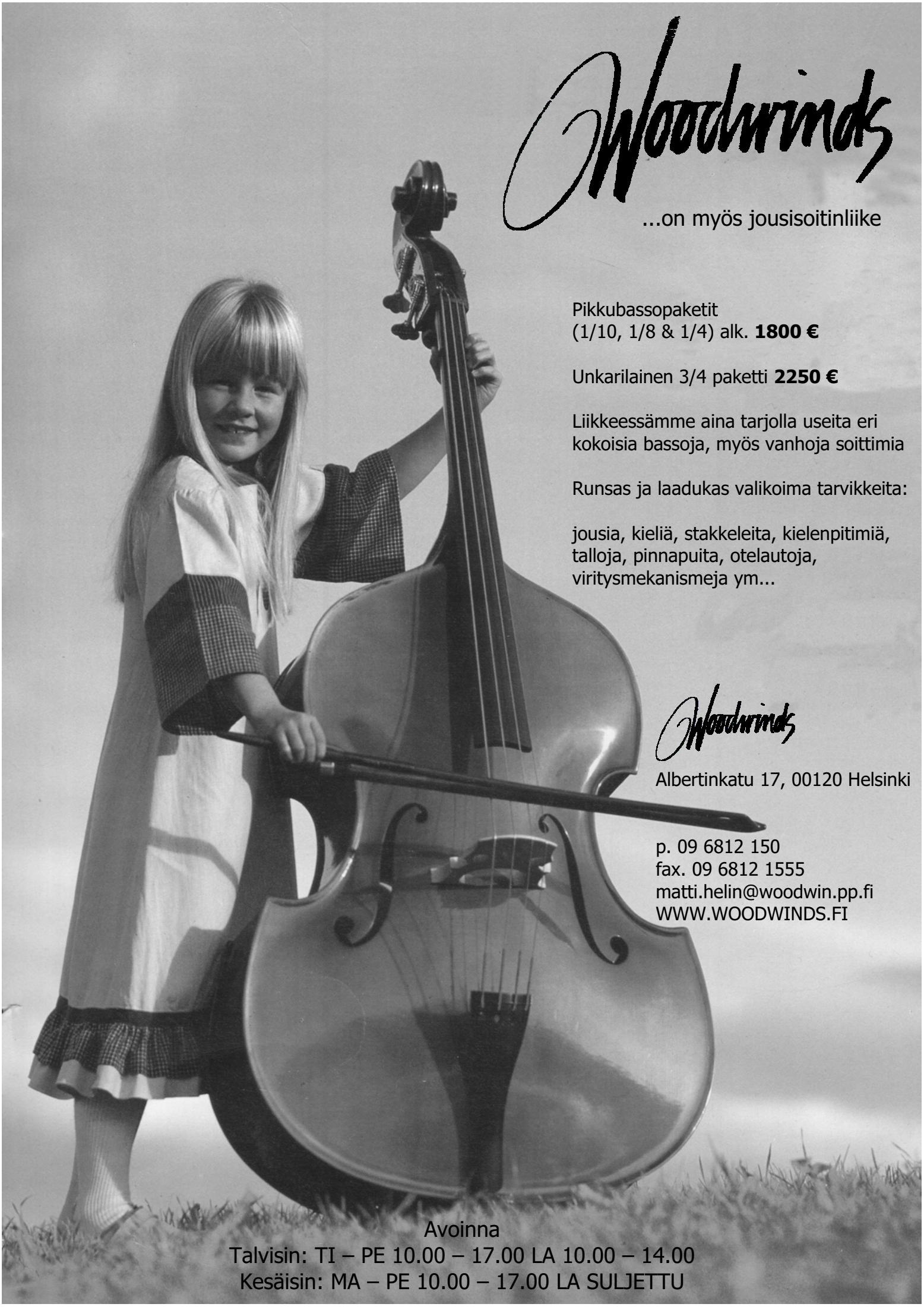
Woodwinds
...on myös jousisoitinliike
Pikkubassopaketit
(1/10, 1/8 & 1/4) alk. **1800 €**
Unkarilainen 3/4 paketti **2250 €**
Liikkeessämme aina tarjolla useita eri kokoisia bassoja, myös vanhoja soittimia
Runsas ja laadukas valikoima tarvikkeita:
jousia, kieliä, stakkeleita, kielenpitimiä, talloja, pinnapuita, otelautoja, viritysmekanismeja ym...
Woodwinds
Albertinkatu 17, 00120 Helsinki
p. 09 6812 150
fax. 09 6812 1555
matti.helin@woodwin.pp.fi
WWW.WOODWINDS.FI
Avoinna
Talvisin: TI – PE 10.00 – 17.00 LA 10.00 – 14.00
Kesäisin: MA – PE 10.00 – 17.00 LA SULJETTU